

**AVUI
DIUMENGE**

**Emporta't els
suplements**

34

**PAUL
KRUGMAN**
premi Nobel d'economia

Els assessors de Romney han dipositat la seva fe en la convicció que la victòria del seu candidat inspirarà un boom de l'ocupació

P 04-09

Euskadi vota en pau

Eleccions amb un ull posat en Catalunya

Un any sense el malson d'ETA

ANTONIO BALAGUER / GETTY IMAGES

P 14

Els empresaris de FemCat aposten “sense por” per un nou marc polític

P 46-49

4-5

Messi ho arregla

El Barça es va imposar ahir al Deportivo en un partit esbojarrat i amb *hat trick* de Messi. MIGUEL RIOPA / AFP

REPORTATGES

L'èxode dels artistes joves

S'obren camí a l'estranger i no pensen a tornar P 42-43

Equipaments faraònics abandonats

Els ajuntaments paguen els excessos amb les infraestructures P 26-27

Avui, amb l'ARA,
Celebrem el 10è aniversari de SÀPIENS
amb un llibre commemoratiu

Llibre
commemoratiu +

Especial
'Els documents clau'

l'acudit

l'editorial

Euskadi vota en pau i amb un ull posat en Catalunya

Euskadi vota avui en pau, just un any i un dia després que ETA abandonés les armes. Tot i les dificultats per fer avançar el procés de pau, ha estat un any molt especial per a la societat basca, tan especial com les eleccions que ara afronta. Amb una crisi econòmica menys aguda que a Catalunya i al conjunt de l'Estat, sense les

tatge del PNB sobre EH Bildu. En canvi, les forces espanyoles que actualment governen en coalició, PSOE i PP, poden patir una severa sotragada. Passi el que passi, el nou govern haurà de ser de coalició i, més enllà de la tasca comuna que avui tenen els executius d'arreu, lluitar contra la crisi, tindrà com a reptes específics

a

Un any i un dia després que ETA abandonés les armes, els bascos trien avui qui ha de consolidar la pau i marcar el nou horitzó nacional

consolidar la pau i fixar un nou horitzó nacional.

En aquest últim punt, tot i les evidents diferències, la influència catalana serà decisiva. De fet, la campanya electoral s'ha fet amb un ull posat en l'aposta catalana per l'estat propi, expressada massivament al carrer per la Diada i assumida pel president Artur Mas de manera clara. El que passi a les eleccions catalanes el 25-N condicionarà el full de ruta sobiranista d'Euskadi. Els

dos processos avançaran en paral·lel i es trobaran al davant un govern espanyol desprestigiat internacionalment, acorralat per la crisi i tancat al diàleg davant les legítimes i democràtiques aspiracions nacionals basca i catalana.

arasi / arano

Sí

Carles Sumarroca

El president de l'associació d'empresaris FemCat, en nom de l'entitat firma avui un article en què creu que cal avançar cap a un nou marc polític "sense por" i amb "ambició col·lectiva".

No

A. Ruiz-Gallardón

El ministre de Justícia va alternar ahir a Barcelona l'afalac al seny català amb el discurs de la por: va dir que si Catalunya opta per actuar fora de la legalitat estatal veurà com el món li gira l'esquena.

diccionara

Coordina: Fran Domènech

Vots i barrals

Pluja de paperetes que vol Mariano Rajoy a les eleccions gallegues.
@frandomenech

Fe de ral

Convicció barata i utòpica que té el PSC sobre el futur d'Espanya.
@benvolgut

Josep Antònim Duran i Lleida

Polític avesat a dir una cosa i la contrària.
@FlabiolIrat

Brots Werts

Signes inequívocs de la involució educativa que ens espera (si no ve aviat una gelada estelada).
Antonia Petit

Envieu la vostra paraula al Twitter @diccionara (hashtag #diccionara), a facebook.com/diccionara o per e-mail a diccionara@ara.cat

MARINA D'OR des de **54.900 €***

Vols un habitatge a la platja?

CAMBRILS des de **98.900 €***

Finançament fins al 100%

*Imposts no inclosos. Descomptes no acumulables a altres ofertes.

902 333 131 • solvia.es

SOLVIA
Sabadell Immobiliaria OS

OPINIÓ

CARLES SUMARROCA
 PRESIDENT DE FEMCAT

Posicionament Vuit anys després de la creació de FemCat, i davant la cruïlla històrica en què es troba el país, l'associació d'empresaris aposta per avançar cap a un nou marc polític que no vagi en contra de l'economia i la societat catalanes, i proposa buscar-lo des d'un "ampli consens", "sense por" i "sense renunciar a les màximes quotes d'ambició col·lectiva"

La Catalunya que volem els empresaris

S'ha parlat molt aquestes darreres setmanes sobre el posicionament del teixit empresarial davant les circumstàncies polítiques i econòmiques que estem vivint. És evident que la resposta a aquesta qüestió no pot plantejar-se des d'una òptica estrictament empresarial o econòmica, ja que, al cap i a la fi, cada empresari té, també, (com qualsevol altra persona) el seu biaix cultural, sentimental i polític. Malgrat això, des de FemCat creiem que cal remarcar alguns aspectes que, consideracions polítiques al marge, tenen molt a veure amb el que està passant.

L'estratègia de desenvolupament econòmic adoptada pels successius governs de l'Estat i per les seves estructures administratives en els últims 30 anys no ha anat en la direcció dels interessos i les característiques del teixit productiu català. Darrere d'aquesta realitat hi ha un model de desenvolupament, més o menys explícit segons els moments, que tendeix a veure la realitat econòmica de l'Estat amb un únic pol, Madrid, del qual totes les altres coses han de ser subsidiàries. Possiblement aquesta visió ha aportat alguns elements positius (desenvolupament de grans empreses tractores, sectors estratègics regulats, capacitat per créixer a Llatinoamèrica...), però esdevé molt negativa per a Catalunya quan es planteja de manera excloent respecte a altres models de desenvolupament.

Són una conseqüència directa i clara d'aquest fet les polítiques d'inversió en infraestructures que han provocat situacions esperpèntiques com la falta de sortida via ferroviària dels ports de l'arc mediterrani, l'estat deplorable de la N-II a Girona i la falta de gestió individualitzada de l'aeroport del Prat, per posar alguns exemples concrets. Però també en són conseqüència algunes coses menys visibles però no menys importants a llarg termini, com les prioritzacions en polítiques d'innovació, en matèria educativa i de formació professional i en polítiques de suport a la indústria productiva. Sense negar que s'hagin pogut fer algunes coses positives, podem dir clarament que en totes aquestes qüestions les polítiques de fons de l'Estat no han donat resposta a les necessitats del nostre teixit productiu de base industrial i exportadora i, en alguns casos, hi han jugat clarament en contra.

Fruit d'aquesta visió de fons sobre el model econòmic i de molts altres factors de caràcter més estric-

FemCat creu que les polítiques en infraestructures han provocat situacions esperpèntiques com la falta de sortida ferroviària dels ports de l'arc mediterrani. PERE TORDERA

tament polític, s'ha establert un sistema d'ingressos i despeses fiscals ineficient per al conjunt de l'Estat i molt negatiu per a Catalunya: els desmesurats nivells de dèficit fiscal durant un període de temps tan perllongat són insostenibles. I són insostenibles no només per una qüestió de justícia en el repartiment de l'esforç fiscal entre els ciutadans de diferents territoris, sinó també per la seva ineficiència pel que fa a la capacitat de seguir generant creixement econòmic: si no es reinverteix una part significativa de l'esforç fiscal de les zones més dinàmiques a fomentar aquesta capacitat per créixer, se les acaba ofegant a base de minar la seva competitivitat. Catalunya no podrà seguir competint amb èxit al món amb països que sí que dediquen una part significativa de l'esforç fiscal de les persones i les empreses a realimentar positivament la seva capacitat de generar riquesa. No podem tenir, en defini-

Futur
 L'empresariat donarà suport a la decisió democràtica del conjunt de la societat

tiva, nivells impositius de país nòrdic i nivells de despesa fiscal productiva de país subdesenvolupat.

En el context global de l'economia, la competitivitat està cada vegada més relacionada amb aspectes que no depenen només de les empreses i que requereixen un gran alineament d'estratègies entre el sector privat i els governs. En un país de base industrial i exportadora com el nostre, les polítiques d'educació, innovació, transferència de tecnologia, formació professional i internacionalització i, simplement, l'existència de polítiques industrials esdevenen imprescindibles per garantir el desenvolupament de les empreses i la seva capacitat per competir al món. Si aquestes polítiques no estan ben assimilades o no es disposa dels recursos necessaris per dur-les a terme, per molt que les empreses fem els nostres deures no podrem reeixir a llarg termini. Des de FemCat, i en viatges successius, hem pogut conèi-

xer de prop referents com Finlàndia, Israel i Massachusetts. Totes són societats de primer nivell per múltiples raons i d'acord amb les seves singularitats, però ara sabem que tenen un denominador comú: una col·laboració intensa entre el món públic i el privat, basada en estratègies plenament compartides i el compromís a llarg termini per aplicar-les.

Fins aquí, doncs, els elements que, des del nostre punt de vista, han anat configurant de manera progressiva una realitat econòmica que avui es converteix en cruïlla política. Catalunya és una realitat econòmica que no tindria cap problema per reeixir en el context d'una societat europea oberta i en la qual la llibertat de circulació de mercaderies i persones és una evidència que no té marxa enre-re possible. De fet, semblaria que avui Catalunya reuneix les característiques que tothom identifica com a claus per sortir de la crisi: una societat emprenedora i creativa, de base industrial i amb una gran capacitat per obrir-se al món, tant des del punt de vista comercial com d'acolliment de persones i iniciatives.

L'any 2004, quan el grup d'empresaris fundadors de FemCat vam redactar el manifest que ens serveix de full de ruta, ja dèiem "ja es veu que per avançar és necessari donar un nou impuls a les aspiracions econòmiques i socials dels catalans" i afegíem que "aquest nou impuls ha de tenir com a protagonistes l'àmbit polític, però també, i sobretot, els àmbits econòmic i social".

Passats més de vuit anys, i per totes les raons abans exposades, ens sembla evident que el marc en què avui el nostre país es desenvolupa no respon a les necessitats de la nostra economia i que, fins i tot, hi juga sovint clarament en contra. Cal, per tant, trobar-ne un de nou que entre altres coses assegurí l'aplicació eficient dels recursos que generem com a mecanisme clau per garantir la necessària competitivitat i, per tant, la capacitat de progrés futur.

Els empresaris sols no podem decidir quin ha de ser aquest marc. Haurà de ser el conjunt de la nostra societat qui, de manera democràtica, sàpiga dibuixar aquest futur sense renunciar a les màximes quotes d'ambició col·lectiva. I cal fer-ho sense por, des del convenciment que qualsevol solució que tingui un ampli consens en la societat i doni resposta a les ambicions legítimes del nostre país de seguir aspirant a ser entre els més desenvolupats del món comptarà també, sens dubte, amb el suport dels nostres empresaris. ■